

STANOWISKO

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 14 listopada 2012 r.

w przedmiocie wniosków zebrań sędziów Sądów Rejonowych w Wołowie i Wysokiem Mazowieckiem o wyrażenie stanowiska w sprawie dotyczącej wykładni i stosowania art. 75 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych

Zgodnie z brzmieniem art. 75 § 3 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych „o przeniesieniu sędziego w przypadkach określonych w § 1 i 2 wydaje decyzję Minister Sprawiedliwości, z tym że przeniesienie sędziego z przyczyn wymienionych w § 2 pkt 1 może nastąpić, jeżeli uwzględnienie wniosku sędziego co do nowego miejsca służbowego nie jest możliwe.” Od powyższej decyzji sędziemu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego. Powołane i dalsze przepisy nie zawierają uregulowania w przedmiocie wstrzymania wykonalności decyzji Ministra Sprawiedliwości, aż do rozpoznania odwołania złożonego w trybie art. 75 § 4 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. W drodze wykładni lub innego zabiegu interpretacyjnego zagadnienie to nie może być rozwiązane. Także tryb wydawania decyzji Ministra Sprawiedliwości o uwzględnieniu wniosku sędziego co do nowego miejsca służbowego lub w sytuacji braku takiego wniosku, jego nieuwzględnienia - o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe - nie może być odnoszony i porównywany do uregulowanego trybu postępowania wyłącznie przed Krajową Radą Sądownictwa.

Unormowanie zawarte w ustawie o Krajowej Radzie Sądownictwa zawiera wyczerpujący i dotyczący wyłącznie sytuacji w tej ustawie przewidzianej tryb wstrzymania postępowania do czasu rozstrzygnięcia odwołań złożonych do Sądu Najwyższego przez uczestników postępowania w procedurze nominacyjnej na stanowisko sędziowskie. Przyjęte o charakterze wyjątkowym rozwiązanie ma na celu ochronę interesów uczestników postępowania oraz dobra wymiaru sprawiedliwości, przez przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej ostatecznej listy kandydatów do powołania na stanowisko sędziowskie. Jego

brzmienie nie może być stosowane jako ogólna dyrektywa interpretacyjna przepisów ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Skoro brak jest przepisów pozwalających na odroczenie skuteczności lub wykonalności podjętej decyzji, podlega ona realizacji z chwilą w tej decyzji wskazaną bez oczekiwania na wynik postępowania odwoławczego.

Dlatego Krajowa Rada Sądownictwa uważa, że przeniesiony na inne miejsce służbowe sędzia, w sytuacji utraty dotychczasowego miejsca służbowego spowodowanego zniesieniem stanowiska wywołanego zmianą w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu lub wydziału zamiejscowego albo przeniesienia siedziby sądu, staje się sędzią sądu wskazanego w decyzji Ministra Sprawiedliwości w terminie wyznaczonym w decyzji. Kontrola sprawowana przez Sąd Najwyższy może doprowadzić do konieczności wydania nowej decyzji przez Ministra Sprawiedliwości, zgodnie z wytycznymi zawartymi w orzeczeniu.

Zdaniem Rady, obawa wyrażona w złożonych wnioskach, dotycząca ważności czynności podejmowanych przez sędziego w sądzie, do którego został przeniesiony w wypadku uznania zasadności odwołania sędziego przez Sąd Najwyższy jest niezasadna, gdyż orzeczenie takie wywoła skutek *ex nunc* - z datą jego wydania sędzia nie będzie mógł pełnić czynności sędziowskich w tym sądzie.